

քեալը, հրեշտակներէն ունակ բնակութիւն ընդունած եւ առանց գիտնալո: Վստահութիւն ունեցէք. եթէ մենք և մենէ վերջ եկողները, օտարականներուն հետ վարուինք այնպէս ինչպէս արժան է, Տէրը երբեք երեսօվրայ պիտի չթողու այս տեղը, վասնզի այսպիսի գոհողութիւններուն համար է որ հաճութիւն կ'ունենայ» (Gen. էջ 126 - 127):

բ) Անձրեւիկն հրաշքը. — 440 թուականին էր որ Երուսաղէմի և շրջակայից մէջ կը տիրէր այն երաշտութիւններէն մին զոր Ս. Գիրքը երկու բառով կը նկարագրէ, պղինձէ երկինք գլխու վրայ, և երկաթէ երկիր ոտքի տակ: Անձրեւներու եղանակը անցած էր, և ջրհորներուն մէջ ջուր չկար: Ծայրայեղօրէն կարօտութիւն կար ջուրի: Երկրի բնակիչները՝ Երուսաղէմէն ու գիւղերէն հաւաքուեցան եւ խաչեր բռնելով զիմեցին Եւթիմիոսի վանքը և աղաղակներով խնդրեցին սուրբին օգնութիւնը:

Երբ լսեց անիկա բազմութեան աղաղակները՝ տեղեկութիւն առաւ թէ ի՞նչ կը խնդրեն, և դուրս ելլելով իր խցիկէն՝ ըսաւ. գաւակներս, ի՞նչ կ'ուզէք ինձ նման մեղաւորէն, չեմ համարձակիր ձեր խընդրանքին համար աղօթել, վասնզի մենք մեղաւորներ ենք: Բազմութեան թախանձանքներուն վրայ համակերպելով՝ յորդորեց որ իր հետ գտնուող մենակեացները ժողովուրդին հետ աղօթքի գան վանքի եկեղեցին: Եւթիմիոս հոն ծունկի եկաւ և աղաչեց Աստուծոյ որ զթայ իր արարածներուն վրայ, այցելութիւն սալ երկրի և կենդանացնել զայն: Սուրբը տակաւին կ'աղօթէր՝ երբ հովը սկսաւ փչել, երկինք ծածկուեցաւ սև ամպերով, հեղեղանման անձրեւը գալ սկսաւ,